

and the Volstead Act. But did he do so from conviction or from compulsion? Has Sen. Harding not been a stockholder in a brewery? And has he not voted "wet" 30 times? Has Gov. Cox not declared publicly that he considers the dry amendment a part of the Constitution and when he takes the oath as President he stands on the whole Constitution and will enforce the whole Constitution? Have we any reason to believe that he will take his oath with reservations? (It is the republicans who are strong on reservations). Has Gov. Cox not declared that he will enforce the Volstead Act as interpreted by the Supreme Court, the highest interpretive Tribunal in America? Have we any reason to believe that he will enforce the law with reservations? (It is the republicans who are strong on reservations). To make the story short: He has declared that he will enforce Prohibition. Has Senator Harding ever introduced any dry measures? If Sen. Harding is an avowed dry why did he not comply with Mr. Watkins request for his withdrawal from the Presidential race in Hardings favor?

I am not writing this because I am a party man. I have always voted the republican ticket, except 1912 when I voted for Roosevelt on the progressive ticket. But I cannot vote for Harding. The League of Nations is so great an issue that it transcends all other issues. If the republican party had stood fair and square on the League of Nations I would vote the republican ticket this year also. To follow the republicans this year is to go the way of selfishness. But to follow the democrats this year is to play the big brother's part. And every conscientious man knows which is the right way. And furthermore there is no room this year in the republican party for a righteous thinking and forward looking man. The republican party is in the hands of the reactionaries. A vote for the republicans is a vote to sustain the reactionaries. The democratic party is this year the progressive forward looking party.

Yours sincerely,
Rev. A. V. Neve.

„ÆRE DEN, SOM ÆRES BØR”

Næste Maaned vil „Røde Kors” have sin aarlige „Roll Call” eller Medlemskampagne, i hvilken ethvert Menneske i Landet opfordres til at forny deres Medlemsbidrag til Røde Kors eller til at indtræde som Medlemmer, hvis de ikke tidligere har gjort dette. Medlemsbidraget er kun en Dollar om Aaret, og det er kun ved Hjælp af denne aarlige Indsamling, at Røde Kors holdes i Live og sættes i Stand til at vedblive sin velsignelsesrige og i mange Henseender aldeles uundværlige Virksomhed, baade her i Amerika og i Europas krigshærgede Lande. I tidligere Aar er de Bidrag, som mange Millioner af fremmedfødte har givet til denne Sag, indgaaet i et fælles Regnskab, saa at det amerikanske Publikum ikke har haft nogen Lejlighed til at blive bekendt med, hvor meget Røde Kors bæres oppe ved Bidrag fra vore fremmedfødte Medborgere. I Aar vil dette blive anderledes, idet Røde Kors saa vidt muligt vil søge at give hver Nationalitetsgruppe fuld Anerkendelse for de Bidrag, som modtages fra den. Det vil saaledes ved Indsamlingens Slutning blive offentliggjort, hvor mange Danske i Amerika, der har betalt Medlemsbidrag til Røde Kors, paa samme Maade som vi under Krigen fik fuld Ære for, hvad de Danske i Amerika tegnede sig for i hver Liberty Laans Kampagne. Men det Røde Kors vil gaa endnu videre: det vil ikke alene holde Regnskab med, hvad hele vor Nationalitetsgruppe giver, men det

danske Brodersamfund, Søstersamfund og de danske Kirker vil hver for sig faa Æren af de Beløb, som deres Medlemmer indsamler.

I tidligere Aar har Arbejdsgiverne ofte simpelthen taget en Dollar ud af Arbejdernes Lønningsskonvolut og lagt en Røde Kors Kvitting i Stedet. Dette vil ikke ske i Aar, i det mindste ikke med Røde Kors' Samtykke. Arbejdsgiverne vil i Aar ikke faa Æren for, hvad deres Arbejdere giver. Som fri Mand og Kvinde vil enhver yde sit Bidrag af egen fri Villie, og Æren for Bidraget tilkommer Giveren og den forening eller Kirke, gennem hvilket Bidraget er indsendt.

De danske Foreninger eller Kirker vil i Aar blive anmodet om at udnævne en Repræsentant til den lokale Røde Kors Komite. Denne Repræsentant vil derpaa indsamle Bidrag fra alle de Danske paa Stedet, og disse Bidrag vil blive indbetalt til den lokale Komite som „danske Bidrag”. Der vil blive ført særligt Regnskab over disse danske Bidrag, og efter Indsamlingens Slutning vil vi Danske for første Gang faa den Ære, der tilkommer os for de mange Tusinde Dollars, som de Danske aarligt bidrager til denne gode Sag.

Danske Foreninger og Kirker, som ikke allerede har faaet Brev herom fra Kontorchef Eberlin af Røde Kors' Danske Afdeling, anmodes om tsraks at skrive til „Danish Section, American Red Cross, 1107 Broadway, N. Y. City.”

LUCK, WIS.

H. P. Christensen, som i mange Aar har tilhørt St. Peders Menighed, døde den 25. August, efter 4 Maaneders Sygeleje hos sin Steddatter, som er gift med Købmand J. P. Pedersen, Luck.

Cristensen var født 1833 i Stoense, Langeland, Danmark. Han efterlader sig ingen nære Slægtninge. Hans to Sønner døde i deres kraftige Alder og efterlod sig Familier. Afdøde var gift to Gange. Han blev steddatter til Hvide paa West Denmark Kirkegaard ved Siden af sin første Hustru og to Sønner. Past. R. H. Ravn, West Denmark, forrettede.

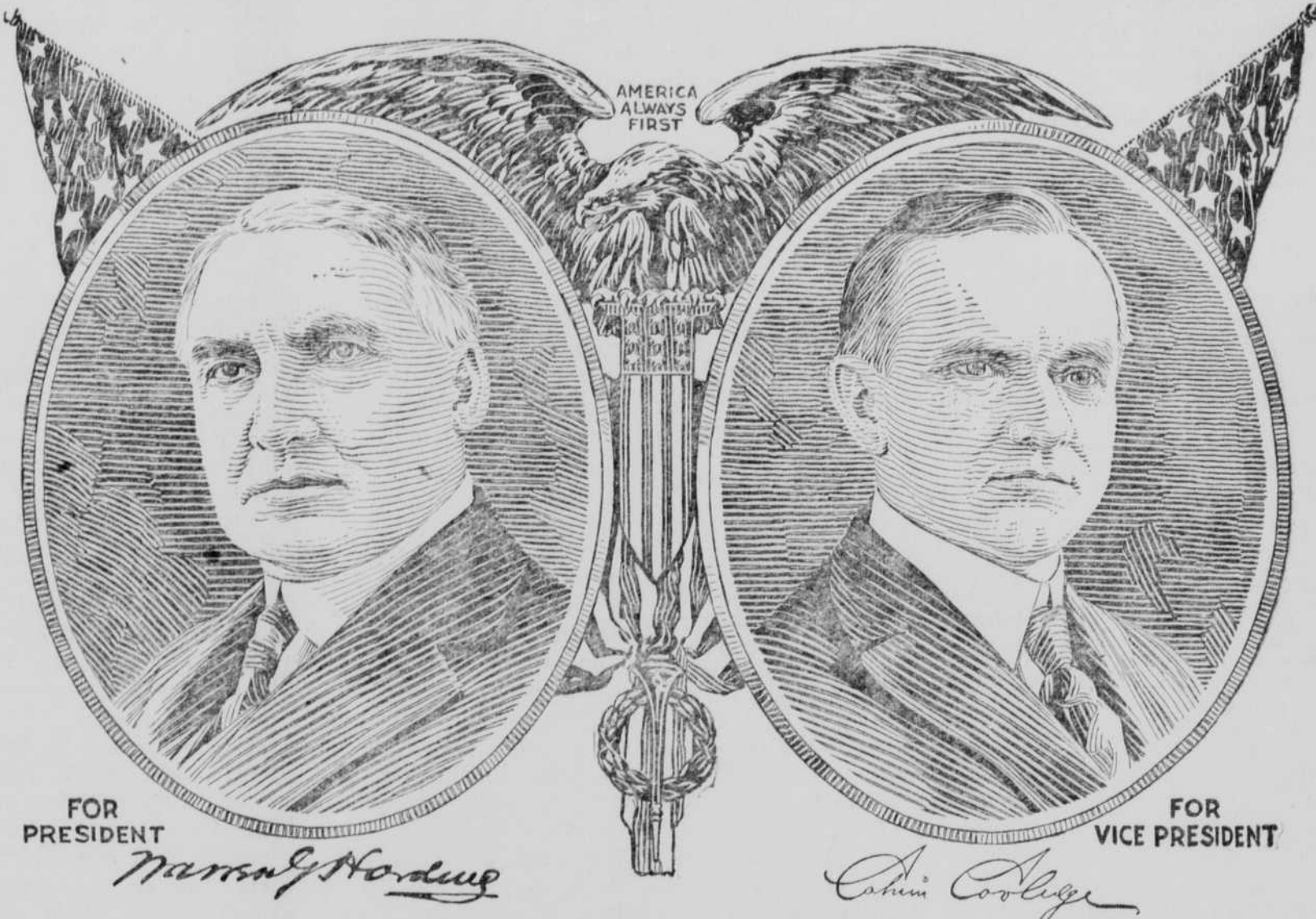
M. P. Bille, en af de første Settlerne, som kom hertil Luck, døde Søndag den 5. September efter tre Ugers Sygeleje. Mr. Bille var født i Hjertebjerg, Møen, Danmark, 1840, og kom til Waupaca, Wis., 1868, faa Aar efter her til Luck; han efterlader sig en Datter: Mrs. Frederik Sørensen, samt to Brødre og to Søstre. Hans Hustru døde for faa Aar siden. Afdødes Jordeferd foregik fra St. Peders Menigheds Kirke under stor Deltagelse. Past. Anders Hansen fra Vor Frelsers Menighed i Byen og Past. R. H. Ravn, West Denmark, talte i Kirken; Past. Hansen, hvis Menighed han tilhørte, forrettede.

Student John Jensen, Augsburg Seminar, som holdt Religionsskole hos os i Aar, talte i vor Kirke Søndag den 26. September.

Farmerne har i den senere Tid haft travlt med at fylde deres Siloer, og Tærskningen er nu i fuld Virksomhed. Høsten har været god hos os i Aar, og da vi har været fri for Frost indtil første Oktober, er her tillige en god Majsbøst. Høhøsten var stor, og mange har høstet en god Efferslet.

Mange Farme har skiftet Ejere i sidste Aar til stigende Priser; gode Farme med solide Bygninger er nu oppe i \$150 pr. Acre og derover. Er der nogen iblandt vore Landsmænd, som ønsker at købe Farm, saa besøg os, her er Handelslyst til enhver Tid; det er nærmest de ældre Farmere, der sælger ud og rejser til Byerne for at tage det lidt med Ro paa deres gamle Dage.

J. J.

Som Maines Kvinder stemte i September, saaledes vil Nationens Kvinder stemme i November.

Amerikas stemmeberettigede Kvinder vil gøre klog og patriotisk Brug af det høje Privilegium, som Kvinderne i hver Stat i Landet nu for første Gang vil udøve: De vil stemme for de republikanske Standard-Bærere — Harding og Coolidge.

Thi Kvinderne ved: At de største sociale og humane Reformere, der er iværksat siden Slavernes Frigivelse, er den modne Frugt af det republikanske Partis brede Amerikanisme og dets retfærdige og progressive Aand og vidtskuende Statsmandskløgt.

De ved: At det republikanske Parti ogsaa har været Hovedkilden til og den virksomme Befordrer af alle andre Reformere til at sikre og bedre Landets Kvinders og Børns Livsvilkkaar i Hjem, Skole, Fabrik og Værksted.

De ved: At det republikanske Partis Standard-Bærere og valgte Repræsentanter indser, at der er meget, som fremdeles maa gøres for at finde Maader og Midler til videre at værne om Kvinders og Børns Helbred og Velvære, og at Hardings Administration i stor Udstrækning vil stole paa patriotiske Kvinders Medarbejde og Hjælp for at fremme nødvendige og sunde Samfundsreformer

De ofrede mere end nogen af os under Krigen, thi intet Offer kan sammenlignes med en Moders, en Hustrus, en Kærestes. Deres varme og utrættelige Iver gjorde Un-

dre i Retning af at bøde paa en kortsynet og sløset Regerings Forsømmelse ved at bidrage til de kære Helbred og Komfort, som kæmpede og blødte paa fremmed Jord. Og skønt deres Hjerter sved af Angest, ofrede de deres kæreste i Verden villigt, fordi de gjorde det for vort elskede Lands Sikkerhed og Ære.

Men de sanktionerer ikke Pagter, som fordrer, at de skal bringe lignende Ofre for at tjene fremmede Intriger eller imperiale Planer. De vil ikke have deres Sønner og Mænd ført bort og sendt til fjerne Lande for at kæmpe og dø, ikke paa deres eget Lands Kald med paa en Ligas Bud, der ledes og kontrolleres af fremmede Regeringer.

De ved, at Nationens Ære IKKE er forbundet til denne Pagt af hemmelige Intriger og dunkle Raad; at „The League of Nations” ikke er et Lys, der viser Vej til Fred men en dansende „Will-o'-the-Whip,” der leder ud i et Morads af uendelig Bryderi.

Amerikas Kvinder er sande og progressive Amerikanere, paalidelige Vogtere af deres Hjem og Flag. De vil se til, at „Old Glory” atter skal blive et stolt og upletet Sindbillede af fuld amerikansk Uafhængighed, Magt og Fremskridt og et Varselslys for Verden. De vil stemme for, at det stilles under de republikanske Standard-Bæreres Forvaring —

Harding og Coolidge.

Republican National Committee.